

Neviem byť sám

Elán

kápo 2 (v G dur)

1. Nestrážim maják, nie som pocestný v púšti,
z úloh pre silných nezložím skúšky,
priateľov každú noc moj telefón trápi,
na tričku nosím dúhový nápis.

R: Nevieš byť sám, nevieš byť sám, sám,
v meste sám žiť nechcem, neviem byť sám,
neviem byť sám, neviem byť sám, sám,
v meste, lásky, kde ste, neviem byť sám.

2. Nad ránom príde ku mne na balkón hviezda,
vtáci tu v starom klobúku hniezdia,
pred flámom mačky zložia mláďatá v spálni,
u mňa je počet osôb vždy párnny.

R:

*: Sklá výkladov zrkadlia tvár, sen sa túla po uliciach,
ja hladám pár, ty dotyk rúk, človek v meste nemá byť sám.

3. Mesiac vraj svetlom ostrie žiletiek brúsi,
samote stačí súmrak a úsvit,
priateľov každú noc moj telefón trápi,
na tričku nosím dúhový nápis.

R: 2x